

Змагання з техніки пішохідного туризму включають проходження командою смуги перешкод, що містить наступні елементи: переправа по навісній вірвовці; маятник; проходження по кочкам; жердини; спортивний підйом по схилу; траверс скельного схилу; спуск по круто похилій переправі. Склад команди 6 чоловік (не менше двох дівчат). Загальний результат команди складається з часу проходження і суми штрафного часу при проходженні перешкод. Командні змагання по спортивному орієнтуванню проводяться по карті в заданому напрямі через контрольні пункти (КП). Кількість КП – 8. Довжина дистанції до 1,5 км. КП прив'язуються на менш ніж до двох орієнтирів. Склад команди – 6 чоловік (не менше двох дівчат).

Проводяться конкурси (беруть участь лише студенти 1-го курсу): в'язка вузлів; розпалювання костра на якийсь час.

В процесі проведення зльоту, команди можуть каратися додатковими штрафними балами, що враховуються в загальному заліку зльоту за: порушення дисципліни, неетична поведінка або забруднення території, з розрахунку: 1 бал загального заліку за кожне порушення. Порушення з боку уболівальників команд інститутів, караються штрафами відносно всіх команд даного інституту. Витрати, пов'язані з організацією і проведенням зльоту (оренда і придбання спорядження, надання транспорту, канцелярські товари, призи) несе університет. Студенти самостійно добираються до місця збору на зліт. Для участі в поході вихідного дня спорядження надається командам перед стартом. Відповідальність за збереження і стан спорядження несе представник команди. Забороняється розведення кострів і забруднення галявини зльоту. Класичний приватний університет забезпечує присутність медичного працівника з аптечкою першої допомоги під час проведення змагань і конкурсів. Одним із шляхів рішення проблеми формування мотивації до рухової активності та збереження здоров'я є залучення студентської молоді до рекреаційної діяльності за рахунок розширення запропонованих вищим навчальним закладом засобів туризму.

ВИСНОВКИ. В результаті дослідження встановлено, що рекреаційна діяльність розглядається, як діяльність студентської молоді після обов'язкових навчальних занять час за допомогою природних факторів, що знаходяться поза місцем постійного проживання з метою відновлення, зміцнення фізичних сил. Необхідно зазначити, що виникає необхідність диференційованого та індивідуального підходів в організації та проведенні рекреаційної діяльності студентської молоді з урахуванням їх інтересів студентів до рекреаційно-оздоровчих занять. Таким чином, нами обґрунтовано, що більша частина рекреаційного часу повинна бути направлена на залучення студентської молоді до здорового способу життя.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК полягають у розробці навчально-методичного забезпечення з метою підвищення ефективності залучення студентів до рекреаційної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гальперина Т.И. Содержание и методика анимационной подготовки студентов туристского вуза : дис. на соискание науч. степени канд. пед. наук : спец. 13.00.08. «Теория и методика профессионального образования» / Татьяна Ивановна Гальперина. – г. Сходня. – 2004. – 185 с.
2. Дедурина Т.В. Познавательный аспект туристской анимации // Развитие познавательной активности и самостоятельности студентов в образовательном процессе (на основе профессиональных компетенций) / Т.В. Дедурина // : Сб. науч. ст. В. 3 / Под общ. ред. А.Г.Казаковой. – М. : МГУКИ, 2008. – С. 40-44.
3. Долженко Л.П. Захворюваність і рухова активність студентів з різними рівнями соматичного здоров'я / Л.П. Долженко // Теорія та методика фіз. виховання і спорту. – 2004. – № 1. – 21–24.
4. Дрозд О.В. Фізичний стан студентської молоді Західного регіону України та його корекція засобами фізичного виховання: Автореф. дис. ... канд. наук. з фіз. вих. і спорту: 24.00.02 / О.В. Дрозд / Волинський держ. ун-т ім. Лесі Українки. – Луцьк, 1998. – 17 с.
5. Зорин И.В. Энциклопедия туризма / И.В. Зорин. В.А. Квартальнов. – М. : Финансы и статистика, 2000. – 205 с.
6. Ivanov I.S. (2009) «Essence and specific of the system of forming of ecological culture of municipal office workers by facilities of rekreationsnykh and health-improvement technologies», *Questions of modern science and practice*, pp. 172-177.
7. Kollegaev M.Y., Biruk V.P., (2012) *Professional activity in the active types of tourism*, high school textbook, KPU, Zaporizhzhya, Ukraine, 89 p.
8. Kurilo L.V. (2006), *Theory and practice of animation: part 1. Theoretical bases by the tourist of animation*, high school textbook, Soviet sport, Moscow, Russia, 195 p.
9. Pristupa E.N., Zhdanova O.M., Linets' M.M et al. (2010), *Physical rekreatsiya*, high school textbook, LDUFK, Lviv. : Ukraine, 447 p.
10. Yachnyuk M.Y. (2012), «Theoretical bases of bringing in of student young people to рекреаційної activity», *Physical education, sport and culture of health in modern society: collection of scientific labours of the Volhynia national university of the name of Lesya Ukrainian*, vol. 2, no. 18, pp. 210-212.

Іванова Л.І.

Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА ПЕРЕВІРКА МОДЕЛІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО РОБОТИ З УЧНЯМИ З ВІДХИЛЕННЯМИ У СТАНІ ЗДОРОВ'Я

У статті подані результати експериментальної перевірки ефективності моделі професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я. Визначено, що ефективність цього напрямку професійної підготовки найбільше залежить від змістового наповнення та клінічної практики (формування готовності до цього напрямку роботи та зокрема її когнітивного, діяльнісного та ціннісно-мотиваційного компонентів), при цьому на особистісну сферу майбутніх учителів фізичної культури (зокрема, формування комунікаційного, організаційного, рефлексивного компонентів готовності) значний вплив мають активні методи навчання.

Ключові слова: професійна підготовка, майбутні вчителі фізичної культури, здоров'я, учні з відхиленнями у стані здоров'я.

Любов Іванова. Експериментальна перевірка моделі професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я. В статті подані результати експериментальної перевірки ефективності моделі професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями в стані здоров'я. Определено, что ефективность этого направления профессиональной подготовки больше всего зависит от смыслового наполнения и клинической практики (формирование готовности к этому направлению работы и в частности её когнитивного, деятельностного и ценностно-мотивационного компонентов), при этом на личностную сферу будущих учителей физической культуры (в частности, формирования коммуникационного, организационного, рефлексивного компонентов готовности), значительное влияние имеют активные методы обучения.

Ключевые слова: профессиональная подготовка, будущие учителя физической культуры, здоровья, ученики с отклонениями в состоянии здоровья.

Lyubov Ivanova. Experimental verification of the model of professional preparation future physical training teachers to work with school children with disabilities in the state of health. The article, which are based on an analysis of scientific literature, identified that the professional preparation of future teachers of physical culture to work with schoolchildren with disabilities in the state of health has not yet become the subject of special research, and supplies the result of experimental verification of the effectiveness of the model of professional preparation future teachers of physical culture to work with schoolchildren with disabilities in the state of health. Model of professional preparation of future teachers of physical culture to work with school children with disabilities in the state of health is a system of elements that reflect the relations, functions of the process of preparation and is aimed at achieving the goal - the formation of their readiness for this work (value-motivational, cognitive, organizational, communication, active, reflexive components), which is achieved through the use of conceptual and methodological (methodological approaches, principles, functions, training), organizational and procedural (suitable the content, tools, forms, methods of preparation) and diagnostic (criteria and indicators of readiness formation, and its methods for determining levels) tools in terms of reflexive educational environment and involves three steps: methodological, procedural, diagnostic. Determined that the effectiveness of professional preparation future physical training teachers to work schoolchildren with disabilities in the state of health depends on the semantic content and clinical practice (formation of readiness for this area of work and in particular her cognitive, active and value-motivational components). The active learning methods carry significant impacts on the personal sphere of future teachers of physical education (the formation of the communication, organizational, reflexive components of readiness).

Key words: professional preparation, future teachers of physical culture, health, school children with disabilities in the state of health.

Постановка наукової проблеми та її значення.

Соціальна значущість в сучасних умовах ефективної професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я викликана зростаючою з року в рік кількістю учнівської молоді, яка належить за станом здоров'я до спеціальної медичної групи. У сучасних умовах важливою є розробка нових підходів до вдосконалення системи професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури з метою підвищення їх конкурентоспроможності на ринку праці, готових до постійного професійного зростання, здатних не тільки займатися фізичним вихованням школярів, а й зміцнювати здоров'я учнів, які мають відхилення у його стані. Вирішення проблеми підвищення ефективності підготовки майбутніх учителів фізичної культури до керівництва оздоровчо-педагогічним процесом у загальноосвітньому навчальному закладі, зокрема, роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я, потребує переосмислення мети, змісту, функцій і завдань професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури у вищих навчальних закладах України. Це вимагає зміни сутності роботи з учнями, які за станом здоров'я належать до спеціальних медичних груп, та включає необхідність інтегрування традиційної професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури зі специфічною підготовкою до проведення занять з лікувальної фізичної культури, що необхідні учням з відхиленнями у стані здоров'я.

Аналіз останніх досліджень з цієї проблеми. Повністю погоджуючись з О.М. Доценко, яка вказує на те, що "ситуація зі спеціальними медичними групами (СМГ) рідко стає предметом досліджень. Причому існуючі розробки стосуються або методики організації та проведення занять з фізичного виховання у спеціальних медичних групах (О.Д.Дубогай, В.Й.Завацький, Ю.О. Короп), або аналізу оздоровчого впливу спеціально підібраних вправ з фізичного виховання залежно від конкретного захворювання чи їх групи (Г.В. Клименко, В.В. Кім, І.Е. Юденко)" [1, с. 1], можна зазначити, що ситуація й надалі не змінюється, хоча дисертаційних досліджень стає більше. Питаннями фізичної реабілітації, корекції чи профілактики окремих захворювань займалися науковці з різних галузей наук: педагогічних (Г.Н. Грець, Г.И. Нарский, Е.В. Котомина, Л.П. Пягай); медичних (Е.А. Кудрина, Е.В. Бубнова), фізичного виховання та спорту (Н.И. Соколова, В.С. Чепурна), біологічних (Л.И. Габдрахманова), психологічних (Ю.Е. Куртанова, А.А. Лифинцева, В.А. Штраус), зокрема підкреслюючи важливість рухової активності для забезпечення здоров'я (F. Booth, S. Lees, M. Laye [3]). Аналіз стану вивчення проблеми професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я у вітчизняній і зарубіжній педагогічній теорії та практичній діяльності вищих навчальних закладів доводить, що, не дивлячись на значну кількість праць з дослідження проблем професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури (В.В. Абрамова, О.Ю. Ажиппо, Л.В. Байкалова, М.Р. Батіщева, В.Ф. Пешков, Л.П. Сущенко, О.В. Тимошенко та ін.), підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання до роботи з інвалідами (Н.Г. Байкіна, Ю.А. Бріскін, Р.П. Карлюк, І.М. Ляхова та ін.), процес підготовки майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я та його теоретичні й методичні засади, ще не став предметом спеціального наукового дослідження. Розроблена нами модель професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я [2] розглядається як сукупність елементів, що відтворює різні зв'язки, функції процесу цієї підготовки та спрямована на

досягнення мети – формування їх готовності до цієї роботи (ціннісно-мотиваційного, когнітивного, організаційного, комунікаційного, діяльнісного, рефлексивного компонентів), що досягається завдяки застосуванню концептуально-методологічного (методологічні підходи, принципи, функції підготовки), організаційно-процесуального (відповідні меті зміст, засоби, форми, методи підготовки) та діагностичного (критерії та показники сформованості готовності, а також методи визначення її рівнів) інструментарію в умовах рефлексивного освітнього середовища й передбачає три етапи: методологічний, процесуальний, діагностичний. Визначені аспекти окреслюють *мету статті*, що полягає у висвітленні результатів експериментальної перевірки запропонованої нами моделі професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження.

На початку експерименту за допомогою статистичних методів визначалася однорідність груп, які брали участь в експерименті. Наприкінці експерименту проводилось кінцеве тестування, результати якого також оброблялись та аналізувалися з метою визначення ефективності розробленої моделі професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я, що передбачало отримання відповідей на наступні запитання: яким чином змінилися показники сформованості готовності майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я; чи перебільшує зростання результатів експериментальних груп у порівнянні з контрольними; чи є отримані результати статистично достовірними? З цією метою застосовувався метод оцінювання достовірності відмінностей середніх арифметичних за t-критерієм Стьюдента. Моніторинг рівнів сформованості готовності майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я в процесі професійної підготовки у вищому навчальному закладі здійснювався за допомогою розробленої (спільно з В.А. Діденком та Л.П. Суценко) комп'ютерної програми "ІДС: педагогічна діагностика готовності майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я", що передбачає розрахунок суми балів, отриманих за сформованість кожного з компонентів, визначених за допомогою різних методик: "Шкала оцінки потреби у досягненні" (рівень сформованості ціннісно-мотиваційного компоненту готовності), за методикою В.І. Андрєєва "Оцінка здатності до саморозвитку, самоосвіти у студентів" (рефлексивний компонент готовності), за модифікованою методикою визначення комунікаційних та організаційних схильностей В.В. Синявського та В.А. Федоришина (сформованість комунікаційного та організаційного компонентів готовності), авторські тестові завдання (сформованість когнітивного компоненту), адаптований до теми дослідження тест Т.С. Рабченко (сформованість діяльнісного компоненту готовності).

На початок експерименту, за показниками сформованості готовності майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я та її компонентів, контрольна та експериментальна групи були однорідними, оскільки (при критичному значенні t-критерію 2,61 з довірчою вірогідністю $p=0,99$) розрахункові коефіцієнти (трозр.КЕ) були менше критичного значення: для ціннісно-мотиваційного компоненту (М) $1,23 < 2,61$, для комунікаційного (КО) – $0,27 < 2,61$, для організаційного (ОК) – $0 < 2,61$, для рефлексивного (О) – $0,34 < 2,61$, для когнітивного (К) – $0,28 < 2,61$, діяльнісного (Д) – $0,97 < 2,61$, загальної готовності (ГОТ) – $0,36 < 2,61$. Порівняльний покомпонентний аналіз результатів сформованості готовності майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я у п'ятих відокремлених групах (К1, К2, К3, Е1, Е2) також вказали на їх однорідність на початок експерименту. Після проведення педагогічного експерименту позитивні зміни відбулися в обох групах, але більш суттєвими виявилися зміни в експериментальній групі: кількість студентів із високим її рівнем в експериментальній групі зросла на 13,41 % (з 2,44 % до 15,85 %), тоді як у контрольній – на 1,19 % (з 3,57 % до 4,76 %); кількість студентів із середнім рівнем готовності до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я в експериментальній групі склала 60,98 %, що на 30,49 % більше, ніж на початку експерименту, тоді як у контрольній групі цей показник зріс на 14,29 % (з 27,38 % до 41,67 %); кількість студентів із низьким рівнем в експериментальній групі знизилася на 43,9 % (з 67,07 % до 23,17 %), а у контрольній – на 15,48 % (з 69,05 % до 53,57 %). Більш інформативними виявилися результати порівняльного покомпонентного аналізу сформованості готовності майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я у п'ятих групах (К1, К3, Е1 – студенти спеціальності Фізичне виховання; К2, Е2 – студенти спеціальності Фізична реабілітація), а особливо між собою на кінець експерименту, що надали підстави зазначити:

- підтверджено ефективність розробленої моделі професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я, оскільки: отримані значні достовірні позитивні зрушення у показниках сформованості готовності майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я та всіх її компонентів в експериментальній групі Е2 (студенти спеціальності Фізична реабілітація НПУ імені М.П. Драгоманова) на кінець експерименту та при порівнянні з іншими групами, а середній показник готовності складає у групі Е2 $160,32 \pm 6,07$, тоді як у групі К1 – $121,96 \pm 4,76$; у групі К2 – $127,57 \pm 4,97$; у групі К3 – $122,03 \pm 2,72$; а також має відмінності з групою Е1, хоча середній показник в ній ($140,40 \pm 3,27$) має достовірні відмінності з контрольними групами (рис. 1);

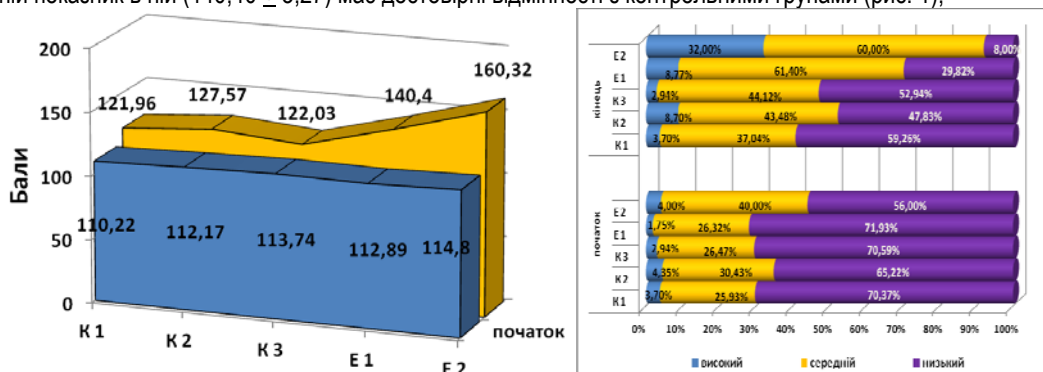

Рис. 1. Динаміка сформованості готовності майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з

відхиленнями у стані здоров'я за кількісними (бали) та якісними (рівні) показниками у групах К1, К2, К3, Е1, Е2

- визначено достовірні позитивні зрушення у показниках готовності та всіх її компонентів окрім ціннісно-мотиваційного компоненту в групі Е1 (студенти спеціальності Фізичне виховання НПУ імені М.П. Драгоманова) та порівняно з контрольними групами К1 (студенти спеціальності Фізичне виховання ЗНУ) та К3 (студенти спеціальності Фізичне виховання БДПУ), що вказують на ефективність розробленої моделі професійної підготовки до цього напрямку роботи студентів спеціальності Фізичне виховання, але все ж не зачіпають ціннісно-мотиваційного компоненту готовності;

- визначено, що сформованість ціннісно-мотиваційного компоненту готовності у групі Е1, хоча й має позитивні зрушення, але все ж на кінець експерименту відсутня її достовірна відмінність (що й вплинуло на результат об'єднаної групи Е); також не спостерігається достовірної відмінності сформованості цього компоненту між експериментальною групою Е1 ($11,54 \pm 0,32$) та контрольними групами К1 ($11,74 \pm 0,35$), К2 ($12,04 \pm 0,41$), К3 ($11,82 \pm 0,34$), що свідчить про те, що у групі Е1 (студенти спеціальності Фізичне виховання НПУ імені М.П. Драгоманова) не вдалося досягти бажаних зрушень у сформованості ціннісно-мотиваційного компоненту готовності на відміну від результатів, досягнутих у групі Е2 ($14,24 \pm 0,62$) (студенти спеціальності Фізична реабілітація НПУ імені М.П. Драгоманова);

- професійна підготовка студентів спеціальності Фізична реабілітація, навчальні плани якої передбачають вивчення додаткових спеціальних дисциплін та клінічної практики, дозволяє досягти значно вищих результатів ніж у студентів спеціальності Фізичне виховання та має вирішальне значення у формуванні ціннісно-мотиваційного, когнітивного, діяльнісного компонентів та загальної готовності майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я, про що свідчить існуюча достовірна різниця показників сформованості когнітивного компоненту на кінець експерименту у групі К2 (трозр= $3,68 > 2,80$ =ткр) з іншими контрольними групами; відсутність достовірної різниці показників сформованості ціннісно-мотиваційного ($0,96 < 2,64$), когнітивного ($0,10 < 2,64$), діяльнісного ($1,29 < 2,64$) компонентів і загальної готовності ($2,16 < 2,64$) між експериментальною групою Е1 та контрольною групою К2; існуюча достовірна різниця показників сформованості цих компонентів і загальної готовності між експериментальними групами Е1 та Е2 (відповідно трозрМ $3,87 > 2,64$; трозрК $4,20 > 2,64$; трозрД $3,35 > 2,64$; трозрГОТ $2,89 > 2,64$) відсутність достовірної відмінності показників сформованості комунікаційного ($0,69 < 2,64$), організаційного ($1,07 < 2,64$), рефлексивного ($1,42 < 2,64$) компонентів готовності на кінець експерименту між експериментальними групами Е1 та Е2 свідчить про значний вплив активних методів навчання на особистісну сферу майбутніх учителів фізичної культури в процесі їх професійної підготовки до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я.

ВИСНОВКИ Й ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Таким чином, результати педагогічного експерименту підтвердили ефективність розробленої моделі професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я. Проведений порівняльний по-компонентний аналіз результатів сформованості готовності майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я п'ятьох відокремлених груп між собою уточнив внесок кожного компоненту у загальний результат та надав можливість зробити додаткові висновки щодо вирішального значення змістового наповнення та клінічної практики в ефективності цього напрямку професійної підготовки, а також важливості впливу активних методів навчання на особистісну сферу майбутніх учителів фізичної культури (зокрема, формування комунікаційного, організаційного, рефлексивного компонентів готовності) для забезпечення успішності їх професійної підготовки до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я.

Потребують подальшого дослідження та вдосконалення питання, пов'язані з: практичною складовою професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я; доопрацювання галузевих стандартів вищої освіти, з метою удосконалення змістової компоненти професійної підготовки цього напрямку; введенням нової кваліфікації "вчитель фізичної культури у спеціальних медичних групах"; вдосконалення подальшої підготовки вчителів фізичної культури до цієї роботи на етапі післядипломної освіти; а також внесення коректив у нормативні документи, що регламентують роботу спеціальних медичних груп у загальноосвітніх навчальних закладах.

ЛІТЕРАТУРА

1. Доценко О. М. Развитие координационных способностей студенток специальной медицинской группы в процессе физического воспитания : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.02 "Теория і методика навчання (фізична культура, основи здоров'я)" / О. М. Доценко. – Київ, 2011. – 20 с.
2. Иванова Л. И. Модель профессиональной подготовки будущих учителей физической культуры к работе с учениками, имеющими отклонения в состоянии здоровья / Л. И. Иванова // Актуальные проблемы гуманитарных и естественных наук. – М., 2013. – № 07 (54). – Ч. II. – С. 145–147.
3. Booth F. Why humans need to be active to stay healthy / F. Booth, S. Lees, M. Laye // Book of Abstracts of the 11th annual congress of the European College of Sport Science. – Cologne : Sportverlag Strauss, 2006. – P. 13.

Кузнецов Є.О.

Національний Технічний університет України "КПІ"

РОЗВИТОК РУХОВИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ – БАСКЕТБОЛІСТІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ

В статті розглянуто питання розвитку рухових якостей студентської молоді за допомогою технічних засобів, роль і місце рухового компоненту в підготовці баскетболістів у навчально – виховному процесі.

Зазначені рекомендації з розвитку рухових якостей надають змогу студентам під час учбово – тренувального процесу і самостійних занять покращувати рівень власної фізичної підготовки.

Ключові слова: рухові якості, технічні засоби, студентська молодь, баскетболісти, фізична підготовка, освіта.